

GOED GEFLOTEN SCHEIDS!

Zonder scheidsrechter, geen wedstrijd. Ook bij De Zweef is sprake van een scheidsrechterstekort. Door ouders en seniorenteam wedstrijden te laten fluiten van jeugdteams, is voor de meesten het tekort niet merkbaar.

Gelukkig is de versterking in aantocht: Kaj Zwakenberg (15 jaar) en Job Oldenhof (14 jaar) volgden een cursus bij de SNO en fluiten nu wedstrijden voor de E en F jeugd.

Hoe het begon

Kaj: 'Vier jaar geleden heb ik mij via "Kennis maken met sport" opgegeven voor een scheidsrechtercursus bij de SNO (Scheidsrechtersvereniging Nijverdal en Omstreken). Ik heb geen speciale reden dat ik mij hiervoor heb opgegeven. Het leek me gewoon leuk. De cursus bestond uit vijf of zes avonden waarna ik wedstrijden van E en F pupillen mocht fluiten'. Job vervolgt: 'Tijdens de cursus leer je vooral spelregels en kijk je naar televisiebeelden. We moesten dan bepaalde spelsituaties of overtredingen beoordelen. Aan het einde van de cursus moesten we een wedstrijd van E pupillen fluiten.'

Inmiddels fluiten Kaj en Job al vier en drie jaar wedstrijden van E en F pupillen bij De Zweef. 'Teams met oudere spelers mogen wij nog niet fluiten,' legt Kaj uit, 'hier heb je een vervolgcursus van de KNVB voor nodig.' Naast het fluiten van jeugdteams moeten de beide jonge scheidsrechters hun spelregelkennis op peil houden. Job: 'We hebben regelmatig een

herhalingscursus bij de SNO voor het oprispen van spelregels en het leren van nieuwe regels. Daarnaast kunnen we iedere week op de dinsdagavond ook meedoen aan een training en werken aan onze conditie.' Een goede conditie is inderdaad nodig, want een scheidsrechter maakt meer kilometers in het veld dan een veldspeler. Over de conditie van Kaj en Job hoeven we ons geen zorgen te maken. Als keeper van B1 traint Kaj al drie keer in de week en als speler van B3 traint Job twee keer in de week bij De Zweef.

'Indruk op jeugdspelers'

Als Kaj en Job een wedstrijd moeten fluiten, verschijnen ze in een officieel KNVB scheidsrechterstenue op het veld. 'Spelers reageren dan altijd: "hebben we een echte scheidsrechter?", we maken dus wel indruk op jeugdspelers' geeft Kaj aan. Job gaat verder: 'Ze vragen me dan ook altijd of ik kaarten bij me heb, dan zeg ik altijd dat ik deze heb thuis gelaten'. Het werkelijke verhaal is dat het geven van kaarten in de E en F jeugd eigenlijk niet nodig is. 'We sturen hoogstens een keer een speler even het veld uit' geeft Job aan.

Toch krijgen Kaj en Job ook te maken met de minder leuke kanten van het scheidsrechtersvak. Kaj: 'Ik heb

meegemaakt dat een spits alleen op de keeper kwam aflopen, de keeper haalde de speler onderuit. Ik gaf direct een penalty. De leider van het team waarin de keeper speelt, was het niet met me eens en kwam het veld ingestormd. Daar ben ik zo van geschrokken, dat ik de penalty niet heb gegeven. Achteraf gezien had ik gewoon de penalty moeten geven.' Dit is al een tijd geleden gebeurd en inmiddels weet Kaj wel beter. 'Als ik toch fouten maak, vergeet ik deze in de wedstrijd. Als mensen mij dan achteraf om uitleg vragen, dan leg ik het uit en dan hebben mensen daar wel begrip voor.'

Ook Job stond een keer met de mond vol tanden, toen een ouder zo boos op hem was, dat hij zijn zoontje uit het veld haalde. 'Na de wedstrijd ben ik toen erg goed opgevangen door mijn vader en Stefan Scholten (voorzitter jeugdcommissie) en heeft de betreffende ouder ook zijn excuses aangeboden.' Als Job moet fluiten, staat de vader van Job vaak langs de lijn te kijken. 'Mijn vader houdt zich altijd wel stil, meestal krijgt hij leuke reacties van ouders die enthousiast reageren op een jeugdige scheidsrechter. En als mensen commentaar hebben, dan zegt hij ze dat ook ik het nog moet leren en dat ze blij moeten zijn dat er een scheidsrechter is. Achteraf

komen ouders dan ook naar me toe en zeggen: Goed gefloten scheids.'

Wat maakt een goede scheidsrechter?

Volgens Kaj en Job zijn de eigenschappen van een goede scheidsrechter dat deze fouten durft toe te geven, altijd achter zijn beslissing staat en achteraf uit kan leggen wat de redenen zijn van een beslissing. Kaj: 'Ik vind het ook belangrijk dat het spel vooral door moet gaan, spelers moeten plezier in het spelletje hebben'. 'Verder is het ook in ons voordeel dat we zelf voetballen, zo krijg je meer begrip voor spelers die wel eens wat zeggen tegen de scheidsrechter. Je weet hoe spelers tijdens een wedstrijd kunnen reageren' vertelt Job. Kaj en Job hebben niet alleen begrip als scheidsrechter voor spelers, maar ook als speler voor de scheidsrechter. Job legt uit: 'Als je één keer gefloten hebt, dan zie je pas dat het fluiten van een wedstrijd niet gemakkelijk is. Ik ben het ook wel eens niet met scheids eens, maar dan loop ik naar hem toe en zeg ik rustig dat hij het volgens mij niet bij het goede eind heeft.' Kaj vult aan: 'Als mijn teamgenoten boos zijn op de scheids, dan probeer ik ze wel rustig te krijgen. Dat valt alleen niet altijd mee, ik ben namelijk keeper dus kan vanaf de achterlijn bijvoorbeeld niet goed beoordelen of iets buitenspel is of en niet en of een protest naar de scheids dan terecht is.'

Om zelf een betere scheidsrechter te worden, kijken Kaj en Job ook naar scheidsrechters op (inter)nationaal niveau. Kaj heeft Björn Kuipers en Job heeft Erik Braamhaar als voorbeeld. Kaj: 'Als we thuis naar een wedstrijd kijken en de scheidsrechter neemt een beslissing, dan vraagt mijn vader vaak of ik het een goede

beslissing vond. Ik kijk dan altijd of een scheidsrechter de regels goed heeft toegepast.

Mening over nieuw beleid

Kaj en Job zijn net terug van vakantie. Helemaal op de hoogte van alle nieuwe regelgeving, die de KNVB deze zomer presenteerde, zijn de jongens nog niet. Een goede mening over de tijdstraf (die vanaf komend seizoen geldt in combinatie met een gele kaart in het amateurvoetbal) hebben Kaj en Job ook nog niet. Het spelregelbewijs voor B junioren spreekt hen meer aan. Kaj: 'Ik denk dat hierdoor meer begrip ontstaat voor beslissingen van een scheidsrechter. Job: 'Het is goed dat spelers de regels beter kennen'. Van een hele andere orde zijn doellijntechologie (scheidsrechter ontvangt trillend signaal als bal doellijn passeert) en het invoeren van een videoscheidsrechter (bij twijfel beslissing scheidsrechter, stilleggen spel en terugkijken beelden). In het amateurvoetbal is hier zeker geen sprake van en al helemaal niet bij de E en F jeugd. Toch spreken we hier met twee echte scheidsrechters en die hebben ongetwijfeld een mening over deze onderwerpen. Job over doellijntechologie: 'Ik vind het goed dat deze techniek bestaat. Ik heb

zelf een keer getwijfeld of een bal over de lijn was of niet. Ik heb wel gefloten voor een doelpunt. Later hoorde ik dat ik de juiste beslissing had genomen, maar ik kan me voorstellen dat het soms moeilijk te zien is.' En ook Kaj heeft zijn mening over de videoscheidsrechter: 'Ik zou het wel goed vinden, grote fouten van een scheidsrechter kun je dan terugdraaien. Wel vind ik dat een scheidsrechter deze regel maximaal twee keer per wedstrijd mag toepassen. Uitendelijk horen kleine fouten er wel een beetje bij. Net als spelers, maken ook scheidsrechters wel eens fouten.'

Toekomstplannen

Voorlopig hebben Kaj en Job hun handen vol aan het fluiten van wedstrijden van E en F teams bij De Zweef. 'Fluiten bij andere verenigingen is vaak lastig te combineren met onze eigen wedstrijden die ook op zaterdag zijn' legt Kaj uit. Kaj en Job denken zeker nog niet aan stoppen. 'Ik wil nu eerst een cursus volgen om ook op groot veld wedstrijden te mogen fluiten, maar dat mag pas vanaf je zestiende' aldus Kaj. Job vervolgt: 'Pas dan mag je ook kaarten geven.' Wie weet zien we Kaj en Job later terug als opvolgers van hun voorbeelden Björn Kuipers en Erik Braamhaar.

